

LENTILE OLIMPICE ! eVEGUEPHOTO Fondată în aprilie Jurnalul UNIUNII
Jurnaliștilor din URSS EDITURA "PLANETA" O V Suslova Artistul MARKAROV
I P VARTANOV A S KICHIN V S Artă BERSENEVSKYA T D KOVALENKO G Ya
Krivonosov Y M MOROZOV S A Oganov G S PESKOV V M ȘERSTENNIKOV, L N A -
- - - format X '/ - - - - - CONCURSURI FOTO "Assofoto- " Câștigători
"SF- " "Colegi" ECHIPAMENT FOTO Cum să filmezi hochei! V Sistemul zonei
Antsev în timpul expunerii V Gudkov Serviciu foto la Jocurile Olimpice
BIBLIOTECĂ FOTO Spre raftul tău SCOALA FOTO G Shchepansky Primii pași
INTERPHOTO V Kichin Fotografia este un meșteșug și creativitate
PUBLICITATE FOTO Serviți adevărul, bunătatea și pacea În fiecare zi,
mass-media raportează noi realizări ale poporului nostru în educația
economică a oamenilor muncii Ambele sfere ale vieții societății, după
cum sa menționat Comitetul Central al PCUS "Cu privire la îmbunătățirea
în continuare a ideologiei, conferința sindicală a lucrătorilor
ideologici / sunt strâns legate economiile sunt de neconceput fără
rezolvarea problemelor sociale și politice, fără formarea unei persoane
noi (U) al Plenului CCR al PCUS, tovarăș L I Brejnev, gândesc ska-
mike, mii și mii de muncitori și milioane de cetățeni sovietici
conștienți le înrădăcinează Mecanismul economic socialist este conceput
pentru a oferi energie și inițiativă decentă " Botha, un rol important
revine jurnalismului sovietic de pregătire, militantism, capital moral
ridicat, politic și de afaceri rezolvarea sarcinilor atribuite în acest
domeniu mediului Aceste sarcini nu au fost niciodată atât de dificile
și atât de responsabile Trăim într-o eră în care lupta ideilor pe arena
internățională devine din ce în ce mai acută, când este deosebit de
important și necesar să spunem adevărul despre socialism, să arătăm
convingător avantajele sistemului nostru, să reflectăm realizările
noastre în economie, viața social-politică și spirituală, în
dezvoltarea democrației socialiste Pe fondul imaginii societății
capitaliste moderne cu bolile sale sociale acute și frenezia
militarismului, cursa înarmărilor, povestea vieții țării noastre ar
trebui să mărturisească avantajele sistemului socialist, aspirațiile
pașnice ale sovieticului oameni, pentru care socialismul și pacea sunt
inseparabile VICTOR SLKK BUNA DISPOZITIE Redacțiile ziarelor și
revistelor se străduiesc să se asigure că, urmând instrucțiunile
Partidului privind îmbunătățirea activității presei în domeniul
propagandei stilului de viață sovietic, ele diferențiază difuzarea
informațiilor, își dobândesc propria "față " În atingerea acestui
obiectiv, stăpânirea în continuare a genurilor de fotojurnalism poate
juca un rol important tanii fotografie si text in editii ilustrate Ar
trebui să se acorde o atenție deosebită stării de fapt a informațiilor
fotografice din ziare, unde acest gen ocupă un loc de frunte și are
propriile sale specialități Datorită eforturilor echipelor de redacție
pe paginile ziarelor, pozele lipsite de conținut serios, jucând doar
rolul unei imagini, apar din ce în ce mai rar mijloace puternice de a
îmbunătăți aspectul numărului, fotografii puse în scenă, sincer puse în
scenă Și totuși fotografia rămâne în urmă cerințelor de astăzi ale
cititorului, al cărui nivel educațional, cultural, estetic a crescut
nemăsurat În primul rând, trebuie spus că reporterii din ziarele
noastre, din păcate, nu se îndreaptă des la filmarea evenimentelor
actuale Doar ocazional întâlnim într-un cotidian o fotografie care să
povestească despre ce s-a întâmplat ieri, cu o zi înainte Însă scopul
informațiilor fotografice nu este doar de a informa despre eveniment,
ci și de a minimiza timpul care separă evenimentul în sine de momentul
în care afișarea sa fotografică este "livrată" cititorului cotidianului
Cerințele pentru informațiile fotografice au crescut: nu trebuie să fie

mai puțin semnificative decât informațiile textuale Când această condiție nu este îndeplinită, subiectul mic al imaginii poate deveni un fenomen obișnuit care pur și simplu nu este observat, mai ales în cazurile în care se încearcă compensarea absenței unui conținut serios de orice fel trucidări în domeniul formei Alți editori cred sincer că formarea foto este destul de înlocuibilă cu o fotografie realizată, de exemplu, într-o manieră grafică, care este în principal inerentă fotografiei de expoziție: Dar oricât de frumoasă ar fi poza, numerele ca ea nu devin altceva decât obișnuitul punct pictural gol de pe pagină Care sunt modalitățile de a depăși meschinismul și clișeul în informațiile foto din ziar? Aceasta este, în primul rând, extinderea gamei sale tematice, apelul la evenimente și fapte semnificative care demonstrează realizările sistemului socialist, toate viața socială a țării Informațiile foto ar trebui să spună nu numai despre o nouă centrală gigantică, o centrală hidroelectrică care a intrat în funcțiune, despre o descoperire științifică importantă, ci și despre oameni, creatori și creaturi, situații, acțiuni ale oamenilor, atitudinea lor față de muncă, față de lumea din jurul lor, grija lor neobosită pentru prosperitatea patriei, întărirea comunității țărilor socialiste, pentru pacea în întreaga lume Și cu cât reporterii noștri din ziare se îndreaptă mai des către viața de zi cu zi, cu atât rolul de informare și propagandă mai serios al fotografiei în presă va fi îndeplinit Posibilități creative largi pentru reviste implementate Nivelul fotografiei de revistă a crescut nemăsurat în felul în care oamenii cântă pentru lumea spirituală a omului Cititorii găsesc o gamă tot mai largă care ridică probleme sociale Dar în munca altor reporteri, din păcate, există încă tendința de a urma cărările bătute, de a repeta ceea ce a fost deja găsit, testat, înainte Nu este neobișnuit ca un reportaj fotografic sau eseu despre o persoană să fie înlocuit cu un set de fotografii care repetă aceleași parcele Iată eroul eseului în atelier, iată-l în sala de lectură, iată-l pe terenul de sport și aici - posturile cu scop propagandistic sunt de neconceput fără participarea tuturor de care depinde soarta fotografiei în publicațiile ilustrate Dar există o altă problemă organizatorică importantă, a cărei soluție este pe ordinea de zi Aceasta este crearea unui singur centru creativ, metodologic al fotografiei sovietice, care are o bază materială, o sală de expoziție permanentă și un muzeu Centrul All-Union poate reuni nu numai fotojurnaliști ai ziarelor, revistelor, editurilor, ci și artiștilor fotografi, fotografi amatori care participă la expoziții la scară integrală și republicană, apărând activ pe paginile periodicelor ilustrate și ale publicațiilor foto Nu există nicio îndoială că o astfel de asociație creativă va putea rezolva multe probleme nerezolvate până acum de creștere a productivității a fotografiilor, îmbunătățirea echipamentului lor tehnic, educația foto etc Dar, mai important, o astfel de asociație va ajuta la folosirea enormă a puterii propagandistice a fotografiei mai intens, la scară mai largă Anul trecut, comunitatea fotografică a sărbătorit de ani de la decretul lui Lenin privind fotografie și cinema Acest semn expoziție de fotografie sacră, care a primit o largă recunoaștere publică Cu mare entuziasm opera- tarifele, toți fotografii sovietici au acceptat cuvintele tovarășului Leonid Ilici Brejnev adresate fotojurnalelor sovietice "Fotografia nu este o oglindă lipsită de pasiune care reflectă lumea Poate fi și o armă ideologică ascuțită Fie ca arta fotojurnaliștilor sovietici să servească întotdeauna adevărul, bunătatea și pacea " Aceste cuvinte ale tovarășului L I Brejnev sunt programul pentru toate lucrările ulterioare ale

fotojurnaliștilor noștri și trebuie realizate cu onoare PE PAGILE - PUBLICĂ IMAGINI TRIMISITE COMITETULUI ORGANIZATOR AL EXPOZIȚIEI DE FOTO ALL-UNION DEDICATE CEI A -A ANIVERARE A DECRETULUI LENIN PRIVIND FOTOGRAFIE ȘI CINEMA l IGOR Zotin, BORIS KAVASHKIN ' ÎN AMURSK ESTE SĂRBĂTORI FOTOGRAFIE S Morozov Publicism și poezie Puteți începe să vorbiți despre toografie Câteva minute - iar conversația se îndreaptă spre teatru, apoi către subiecte istorice, își împărtășește impresiile din ultima călătorie de afaceri, vorbește despre semnele creșterii spirituale a oamenilor "depărtatului"* al țării noastre Garanin își vede profesia în fluxul vieții Revenind la subiectul fotografiei, el își apără cu zel, fără compromisuri punctul de vedere asupra ei Iar judecățile sale sunt departe de postulatele fotografiei artistice tradiționale Dar vreau să spun, de asemenea, că am început-to în sinea mea timp tânărul Anatoly Garanin cu fidelitate tocmai la aceste postulate Îmi amintesc cum în anii ' a așezat pe masa editorială fotografii de gen înfrumusețate și peisaje rurale, aranjate "să arate ca o poză" cu o compoziție verificată De exemplu, fotografia "O turmă de oi în stepă" ( ) păstrată în memorie Nina din lista meritelor sale în fotografie Garanin - Lucrător de onoare în cultură al RSFSR Are peste patru decenii și jumătate de muncă profesională în spate De mai bine de un sfert de secol, este redactor al revistei Uniunii Sovietice, un fotopublicist talentat care rezolvă cele mai dificile subiecte pe care nu le va întreprinde toată lumea, nici măcar cel mai experimentat jurnalist Câștigător al Marelui Premiu, medalii de aur Laureat al Premiului Uniunii Jurnalismului din URSS Membru al juriului și unul dintre organizatorii mai multor expoziții renumite din întreaga Uniune și internaționale Cele de mai sus îl caracterizează în mod adecvat pe Garanin Dar nu este posibil ca scriitorul acestor rânduri să reducă cuvântul despre acest maestru la reportaje atât de prestigioase Nu este ușor cu Anatoly Ser- starea de spirit, era aproape Ranin iubea contra-Război patriotic El cunoștea puterea aspră a adevărului scoasă la iveală de fotografie din iadul muncii militare, din imensitatea suferinței, a răbdării și a rezistenței curajoase a soldatului sovietic, a întregului popor Garanin a fotografiat și motivele vesele ale victoriei până la sărbătorirea Zilei Victoriei în Piața Roșie din Moscova Dar a intrat în retrospectiva eseului foto sovietic al anilor de război cu imagini din viața de zi cu zi grea a războiului Poza "Moartea unui soldat" poate fi pe bună dreptate atribuită celor mai rare, în crudul adevăr, documente de reportaj ale celui de-al Doilea Război Mondial și ale Marelui Război Patriotic Dar undeva în mintea lui Anatoly Garanin, la fel ca mulți alți fotografi ai acelor ani, trăia un vis de a reveni la standardele frumosului, care erau folosite de fotografia de dinainte de război După război, a devenit fotoreporter la revista "Uniunea Sovietică", dar la sfârșitul anilor și începutul anilor în Garanino, talentul unui artist tradițional s-a dezvăluit cu forță! Da, chiar și în tehnica fotografiei color O serie de peisaje color și alb-negru ale lui Garanin au împodobit paginile revistei în acei ani Unele nume valorează ceva: "Pe Oka E seară", "The Rooks Have Sosit" (I), "Birch Grove", "Forest Road" Îmi amintesc pozele de teatru cu el "G Ulanova și M Gabovich în baletul "Romeo și Julieta" sau poze cu tânărul S Richter la pian Exemple de fotografie artistică tradițională Și mai era: Garanin Apoi - o întorsătură bruscă, radicală, necondiționată ■ către reportajele documentare, departe de atractivitatea pitorească, spre adevărul incontestabil al vieții Aceștia au fost anii în care fotografia progresivă a lumii a refuzat să imite pictura Fără să privească artele plastice, fotografia și-a luat

de la sine, încadrându-se în integrarea atât a artelor, cât și a mass-media în unele manifestări ale jurnalismului de gen și fotografiei lirice, Anatoly Garanin a reușit să-și găsească și să-și spună cuvântul. A muncit mult și lucrează în genul eseului foto tipologic, acest gen dezvoltă tradiții care Fotografie socială sovietică a graniței a prevalat fie fixarea faptului, fie frumusețea exterioară înmuiind documentul. Acum se străduiește să tragă înzestrate cu nuanțe psihologice, cu anvergură largă eseuri. Aceasta este una dintre cele mai bune lucrări ale lui Anatoly Garanin - foto - eseu despre muncitorul din Leningrad "Opt întrebări către Ghenadi Vinogradov", acordat în de Uniunea Jurnaliștilor din URSS. Dar, în același timp, Garanin s-a dovedit de multe ori ca un maestru al raportării pline de evenimente, operaționale, a venit cu o mulțime de trucuri pentru ca, spre uimirea celorlalți, în momentul decisiv, După ce a vizitat zeci de țări în calitate de fotojurnalist, și-a surprins de mai multe ori colegii cu tehnica de a fotografia "prin surprindere", ca și cum ar fi mers - de la geamul unei mașini, cu niște ki. Amintit în legătură în Grecia. Pentru măestrii filmărilor de gen de reportaj, Garanin îi convinge că "obiectivul camerei este al treilea ochi al fotografului, conectat cu sistemul său nervos în același mod ca ochiul uman obișnuit". Acum, acesta este poate deja un adevăr comun în gura tinerilor reporteri. Dar acest adevăr a fost dat pictorilor de gen ai generației mai vechi prin munca de decenii. Și Anatoly Garanin și-a adus particulele de furie în poetica direcției principale a fotografiei creative. Îi place să definească succint alte metode ale muncii sale, fără a nega subiectivitatea acestor definiții. Într-un cuvânt, autenticitatea în gura lui este aproape o vrajă! Acest cuvânt înseamnă nu atât autenticitatea imaginii pe- tur, cât noroc are fotograful în a-și transmite sentimentul, atitudinea față de natură. Conceptul familiar de adevăr artistic, care convinge de adevărul unui fapt mai mult decât fixarea lui în sine. Garanin le spune adesea tinerilor camarazi de profesie că se străduiește să tragă nu numai ceea ce vede, ci și ceea ce gândește. Aceasta este o mărturisire importantă. Înseamnă că fotografia modernă de gen de reportaj, pe care o preferă și Garanin, este pentru el nu doar o metodă de fixare picturală și expresivă a naturii, ci și un mod de a gândi. Plecând de la legăturile cu artele plastice, fotografia de gen de reportaj, larg înțeleasă, se apropie de arta literară și narativă. Nu degeaba cercetătorii folosesc din ce în ce mai mult conceptele și termenii lingvisticii atunci când vorbesc despre limbajul fotografiei. Creativitatea Garanin în acest sens este semnificativă. El este implicat în estomparea granițelor genurilor acceptate în mod tradițional în fotografia artistică, mai des îi pasă de expresivitate decât de atractivitatea vizuală a imaginilor. Îi place să introducă "zgomote" în cadru - deci tehnici, interferențe, defecte tehnice, negative sau pozitive; ele permit uneori fotografului să elimine secundarul din cadru sau să se concentreze pe cea mai importantă parte a imaginii (expresia facială, gest, ha- mediu inconjurator). Iată ce spune Garanin: "Dacă în trecut puteam visa doar la ascuțire, acum trebuie uneori să bate transmisia expresiei, gestului, miscării, asupra carora vrem să atragem atenția privitorului. Așa-numitele "zgomote din cadru" (încețoșarea, distorsiunea planurilor, mișcarea și contra-mișcarea etc) sunt, de asemenea, concepute pentru a spori impactul emoțional al fotografiei. Garanin folosește cu măiestrie astfel de metode de fotografie de reportaj. Este suficient să ne uităm la câteva dintre fotografiile sale cu muzicieni tipărite în ediție. Teatrul și muzica sunt tema poetului Garanin. Aici el nu este doar un

fotograf-observator, ci, parcă, un complice în însuși procesul creativității. Parcă din interior urmărește acest proces. Așa sunt, de exemplu, seriilele sale dedicate Teatrului Taganka din Moscova. Și poate cel mai bun aproape unic - filmarea piesei "Days That Shook the World" bazată pe cartea lui John Reed, Arătată în timpul său pe ea rămâne în memorie ca cea mai expresivă lucrare psihologică a fotografiei. Smulge din minutele tensionate ale unui concert sau stoc de straturi artistice nina, conjugat cu ochiul cristalinului. Indiferent dacă joacă un pianist, dirijor, violonist sau ansamblu de cameră. În mod neașteptat pentru iubitorii de muzică, celebrul artist poate fi prezentat într-o atmosferă de sinceră încredere (S. Richter în poza "Up- ca o ipostază a vieții înșiși, munca iubitoare ca o datorie morală. Aceasta este, probabil, cea mai importantă orientare etică, și nu numai estetică, a lui Garanin în filmările jurnalistice ale vieții oamenilor sovietici de orice profesie. Da, repet, cu Garanin despre fotografie. Dar fără o astfel de gândire asociativă lacomă, nu există Garanin, artist foto și jurnalist. El crede că roșu. Vorbind despre muzică, va vorbi cu competență despre interpreții muzicii moderne și antice pre-Bach din Europa și despre muzica Rusiei Antice. Reamintindu-și călătoria în Grecia, va povesti cu entuziasm despre manuscrisele- suluri arătate în vreo mănăstire. Fotografie fluxul culturii. Trec la următoarea filmare: ci ca cercetător al faptului, al evenimentului, al fenomenului. Garanin numește cel mai mare succes în efortul său pentru autenticitate: pasărea de foc - cuvântul său preferat. Speră în mod romantic să o întâlnească la fiecare oră din munca lui zilnică intensă, indiferent de tema pe care o filmează. El tratează cu frig dezvoltarea rapidă care a primit în ultimul deceniu în fotografie, când nu atât momentul filmării decide chestiunea, ci prelucrarea de laborator, uneori complexă a negativului și a pozitivului, de la tehnica izotonă la montaj fantastic. Aici, fotografi din diferite țări obțin un succes clar. Aceasta este o linie tradițională, demnă de remarcat, de dezvoltare foto-artă în direcția apropierii de diverse direcții ale picturii sau graficii. Anatoly Garanin știe să folosească această tehnică, un exemplu în acest sens este expunerea multiplă, care a dat o poză cu "Pierrot" din ciclul "zile care au zguduit lumea". Dar el numește un asemenea mod de a urma drumul picturii "fotografie speculativă; își dă ardoarea creativă "fotografiei vieții", genul de reportaj, văzând tocmai în aceasta scopul direct și cel mai important al artei, căruia îi servește. Și doar aici el caută o întâlnire cu pasărea de foc. M-am hotărât pe unele. Nina. Este posibil să vorbim despre integritatea stilului, modului, limbajului său creativ? Poate. Dar este necesar? Este vorba despre reprezentanți ai fotografiei artistice, picturale - deși uneori cu întindere - ei vorbesc în acest spirit. În același timp, ei imită autorii de eseuri despre pictori. Maeștrii fotografiei de gen de reportaj nu au nevoie, după părerea mea, de asemenea caracteristici complementare. Acest tip de fotografie creativă este inferior picturii în posibilitatea dezvoltării unui stil individual. Dar depășește pictura în non-viață. Fotografii folosește tehnica artei sale într-un sens funcțional, dar ideologic, informativ și artistic, ținând cont de situația și scopul filmării. Îi pasă să transmită autenticitatea unui moment al vieții, uneori în detrimentul trăsăturilor pur estetice. Și creează o operă care este inaccesibilă altor arte. 'staam. Acesta este meritul fotografiei. Stilul lui Garanin se manifestă mai mult în raport cu natura decât în tehnica procesării imaginii. Atitudinea față de natură este determinată de trăsăturile de personalitate ale fotografului - psihologice, civile. Garanin își amintește întotdeauna în

munca sa că este fotograf și acest lucru este destul de prestigios Fără imitație în metodele de lucru ale reprezentanților altor arte La fel ca colegii săi, trage mii și mii de focuri pe tot parcursul anului Dintre acestea, o sută-dece pe an văd lumina pe paginile periodicelor sau albumelor Și doar câteva lucrări sunt demne de standuri de expoziție sau pagini ale albumelor finale, Câteva fotografii de-a lungul anilor, și apoi dacă ai noroc logic, cetățeni-: în cultura artistică, artistică Ga- J Rămânând în memorie enim - " - ki dnatoly Garanin, publicist și poet, împlinit Iată-l, adevăratul rezultat al muncii aparent atât de ușoare a fotografilor-jurnaliști devotați profesiei lor Astfel de fotografii ale lui Garanin trăiesc de zeci de ani, în ele însuși adevărul despre oamenii și evenimentele Patriei noastre socialiste, despre principiul moral, despre semnele de ridicare spirituală și materială, lovituri pentru a reduce munca pe termen lung a unui fotograf care lucrează operativ- artist la evaluarea doar a imaginilor selectate Odată am vorbit cu Garanin despre cărți vechi de cronici, scris cuneiform antic, despre fresce create de nimeni nu știe cine La nivelul conștiinței oamenilor din noile generații, altceva, aparent uitat, capătă aprecieri neașteptat de încăpătoare Și cel fără nume este frumos! a exclamat Ana vioi Am înțeles: aceste cuvinte se aplicau la cronicile antice, la fresce și la fotografia modernă Pentru fotografi talentați ai lumii, Doamne ferește, o duzină sau două poze într-o viață vor fi incluse în fondul de aur al moștenirii lor creative Dar multe " suluri " fotografice vor rămâne pe paginile periodicelor, cărților și arhivelor Să nu deslușească descendenții prenumelui autorului Aceste panorame fără nume de fotografii surprind memoria istoriei în documente, imagini Vor continua să trăiască? Practica jurnalistică de zi cu zi a fotografilor nu poate fi separată de imaginile selectate care se cristalizează în timp, care sunt lucrări semnificative din punct de vedere artistic care creează un nume maestrului de astăzi Anatoly Garanin aparține acelei cohorte de fotografi ai timpului nostru care leagă între ele valoarea informațională și artistică a fotografiei ca artă operațională modernă, afirmându-și propriul loc independent dy a fotografiei moderne de reportaj de gen Acesta este farmecul și puterea lor PORTRET LUI D D ȘOSTAKOVICI PIERO DIN CICCUL " ZILE CARE AU CUMURAT LUMEA Spectacol la TEATRUL TAGANKA FOTOPRACTICA Georgy Antonov Lectii de la două seminarii Prevederile exprimate aici nu sunt în niciun caz incontestabile, ci dimpotrivă, sunt prezentate în așa fel încât să provoace cititorii la o conversație Ambele seminarii, care vor fi discutate, au avut loc în aceeași regiune, în două centre regionale învecinate - Vladivostok și Khabarovsk La prima am fost eu însumi, iar G Koval, un fotoreporter al ziarului Birobidzhaner Stern, ne-a scris despre al doilea Atât acolo, cât și acolo au avut argumente pro și contra și cred că ar fi util să ținem cont de ele atunci când organizezi seminarii în alte regiuni și regiuni ale țării În primul rând, despre timpul alocat seminarului Desigur, trei zile nu sunt suficiente pentru el, dar trebuie să fii realist și să înțelegi că pentru această perioadă toți fotojurnaliștii sunt dezactivați dintr-o dată din viața redacției Acest lucru se poate face numai dacă timpul petrecut studiului este complet încărcat ocupației și, pe lângă cunoștințele teoretice, întoarcerea va fi și practică - dar mai multe despre asta mai târziu Trebuie spus că, de exemplu, nu atât de mulți fotojurnaliști au participat la seminarul de la Vladivostok (Primorsky) - ei reprezentau doar un sfert din cei prezenți participanți și lideri ai cercurilor foto, studiourilor și cluburilor, precum și fotografi de diferite afilieri departamentale) Un procent atât de mic de

fotojurnaliști profesioniști se explică nu atât prin numărul lor mic în regiune, cât prin absența lor de la seminar - editorii, aparent, nu au găsit ocazia să se gândească la studii creative pentru corespondenții lor foto. Acum puțin mai multe despre compoziția ascultătorilor. După cum sa menționat deja, la seminarul Primorye au participat mai mulți amatori decât profesioniști. Acest lucru se explică prin faptul că organizatorii în acest caz au fost atât organizația regională a Uniunii Jurnalistilor, cât și Consiliul Regional al Sindicatelor Primorsky (reprezentat de Casa Intersindicală a Creativității Amatoare). Participarea fotofililor casierii la seminar - cazul, Cu toate acestea, experiența din Chelyabinsk și a altor secțiuni foto, de exemplu, arată că cooperarea activă a fotografilor amatori cu ziarul extinde posibilitățile presei în prezentarea informațiilor foto, contribuie la creșterea creativă a amatorilor înșiși și permite corespondenților personalului să acorde mai multă atenție muncii lor creative nr) Dar acest lucru, desigur, necesită un contact strâns între cei doi, shzhnie - fie în cadrul unui club foto, asociat constant cu editorii, fie într-o secțiune foto. La Vladivostok, la seminar, din păcate, tocmai asta a lipsit: fotografii de frunte - reporterii ziarelor și revistelor nu au luat parte deloc la el, ceea ce a coborât cu siguranță nivelul întregului seminar în ansamblu. În ceea ce privește seminarul din Teritoriul Khabarovsk, G Koval în scrisoarea sa, în special, spune: "Seminarul pentru corespondenți foto ai ziarelor regionale, regionale, orașe și districtuale a avut un mare succes - a fost susținută o serie de prelegeri, colegii și-au împărtășit experiență de muncă. Trebuie să dau credit reporterilor principali Lushko și bătrânul nostru M Kuznetsov pentru participarea lor activă la seminar. Analiza imaginilor fiecărui autor a fost interesantă și sensibilă, pare deosebit de important, deoarece are și o ieșire pur practică - participanții la astfel de discuții nu numai că pot auzi părerea camarazilor lor despre munca lor, ci pot primi și o serie de sfaturi utile care contribuie la creșterea creativă. Beneficiul de pe urma acestui lucru este cu atât mai mare cu cât, datorită condițiilor geografice ale regiunii, a distanțelor sale mari, mulți fotojurnaliști se întâlnesc rar cu colegii lor din alte mijloace de informare scrisă, iar majoritatea se plâng că, în sensul creativ, trebuie, în esență, "gătesc în sucul lor". Fotojurnaliștii au ajuns la seminarul de la Vladivostok fără fotografii, ceea ce decurge din lipsei de organizare a lucrărilor seminarului, deși a fost destul timp să se pregătească pentru acesta. Pierderea aici este triplă - pentru reporteri înșiși și pentru secțiunea foto, care nu a putut vedea adevărata față creativă a fiecăruia dintre ei și, în sfârșit, pentru ziarele regionale, lipsite de posibilitatea de a primi de la fotojurnaliștii în vizită un număr mare de fotografii care povestesc despre viața tuturor zonelor. Un stoc de fotografii foarte interesant și variat care ar putea fi folosit într-un ziar ; proces rasial - îmbogățirea portofoliului de ziare locale în detrimentul fotografiilor realizate în timpul celor șapte- ar fi util să se dedice studenților nu o jumătate de zi lucrărilor practice, așa cum s-a făcut la Vladivostok (nu este clar din scrisoarea lui Koval dacă astfel de activități au avut loc la Khabarovsk), ci cel puțin o zi sau, mai bine, două, prin creșterea perioadei călătoriilor de afaceri ale reporterilor pentru ca toți tovarășii să poată face poze cu viața centrului regional (sau regional) și să publice o serie de fotografii despre acesta în ziarele lor. Acest lucru a introdus, fără îndoială, o anumită varietate în subiectele ziarelor din oraș și raion. Aparent, momentul seminarului ar trebui ales mai atent în Khabarovsk,

unde a avut loc pentru prima dată după mulți ani, a fost adunat în ajunul sărbătorilor Din cauza volumului de muncă dinainte de vacanță, angajații Departamentului de propagandă al Comitetului Regional al Partidului nu au putut participa la seminar, de care depinde soluționarea multor probleme practice ridicate de fotojurnaliști în discursurile lor În special, au vorbit despre aprovizionarea centralizată cu materiale fotografice, aparate și echipamente către redacții, iar prezența directă a acestor tovarăși ar putea contribui la soluționarea concretă și promptă a multor dintre problemele ridicate Și că este nevoie urgentă de asta, de numeroasele scrisori ale fotojurnaliștilor care vin la noi ediție din diferite părți ale țării "La un seminar din Khabarovsk, de exemplu, s-a dovedit că corespondenții foto ai unor ziare regionale încă lucrează cu aparatul Smena! - scrie G Koval - Cluburile foto din țară, multe organizații și chiar amatori lucrează cu echipamente de primă clasă, iar noi, corespondenți ai ziarelor regionale, raionale și orașenești, suntem nevoiți să ne mulțumim cu camere și lupe care nu îndeplinesc cerințele profesionale Este păcat că, cu capacitățile noastre enorme, problema filmului, chimicalelor, echipamentelor este atât de acută Fotografia este o industrie uman, bazat pe o bază tehnică și oricât de mult vorbim despre compoziția și conținutul imaginii, aceasta trebuie realizată cu un dispozitiv Și este păcat dacă schimbul de opinii privind "problemele tehnice" de fiecare dată va rămâne în aer Și încă o circumstanță - seminarele regionale, regionale sau regionale sunt prea rare pentru noi Secțiunile foto locale trebuie să le organizeze cel puțin o dată la doi ani Creativ și educativ-profesional este foarte mare, iar costurile materiale - aceleași fonduri de călătorie - vor fi mai mult decât plătite dacă fotografiile aduse de reporteri la seminar și realizate de aceștia în procesul de studiu creativ, ca urmare a schimbului reciproc multilateral, își vor găsi locul pe paginile periodicelor din regiune Și ultima remarcă Există o nevoie urgentă de a implica editorii bild în participarea la seminarii - și nu numai ca vorbitori, ci și ca ascultători Avem în vedere șefii secțiilor de ilustrare și adjuncții acestora, și acolo unde nu există kov secretariate Se pare că acest lucru va fi de mare folos atât constructorilor înșiși în munca lor cu fotografia jurnalistică, cât și publicațiilor, asupra conținutului cărora acest lucru va avea, fără îndoială, un efect pozitiv FOTOGRAFIE Anri Vartanov Acasă Redacția "SF" a găzduit o expoziție de fotografi amatori din Kazan, membri ai clubului "Joi" tradiționale, autorii pozelor s-au întâlnit cu colegi fotografi, critici, angajați ai "SF" Președintele clubului, Farit Gubaev, a vorbit despre activitățile sale, pătratul expozanților Apoi sub președinte "SF" A Vartanov a susținut o discuție despre expoziție Au participat fotoreporterii V Gene deRothe, N Rakhmanov, L Sher- Stennikov, fotografii V Plotnikov, fotografii amator A Slyusarev, criticii A Alexandrov, L Anninsky, Yu Borev, V Demin și altele cu o cerere către A Vartanov de a împărtăși cititorilor impresiile lor despre lucrările lui Kazan și judecățile făcute asupra lor despre participanții la "Joi- Kazan Photo Club a ieșit în mod clar cu datele sale personale: este încă prea tânăr, mic, fără premii deloc- Uniune, și cu atât mai mult între nu are competiții internaționale La aceasta adăugăm că participanții săi fac doar poze alb-negru și chiar și în ele rareori surprind cu perfecțiune tehnică Cu toate acestea, niciunul dintre cei care au vorbit la editorialul "Joi" nu a pus la îndoială dreptul fotografiilor amatori din Kazan de a acorda atenție muncii lor timp de un minut Ce explică interesul pentru tânărul fotoclub? Primul lucru la care acordați atenție atunci când faceți

cunoștință cu lucrările cetățenilor din Kazan este originalitatea lor S-a întâmplat în ultimii ani că mulți dintre fotografiile noștri amatori, în special reprezentanți ai celor mai puternice și cunoscute cluburi, au început să se implice în căutare pentru soluții tehnice virtuozitate, creativitate, care este exclusiv caracter estetic Cu alte cuvinte, iubitorii care par să ne cunoască viața de zi cu zi, dacă pot să spun așa, "de primă mână", de cele mai multe ori trec pe lângă neprețuit, uneori chiar material unic Adesea își petrec eforturile pentru a crea imagini bazate pe un dispozitiv tehnic - foto-grafică, izoheliu, solarizare Această tendință, care se face simțită în mișcarea amatorilor, a fost discutată cu îngrijorare de A Aleksandrov și V Demin; apropo, în articolele lor despre fotografie-| publicat în "SF", acest gând a fost cel mai important Amatorii din Kazan se îndreaptă în mod constant și programatic către subiectele vieții de zi cu zi Ei împușcă ceea ce știu bine, ceea ce face parte din propria lor viață Această împrejurare importantă devine o explicație pentru două calități constante ale fotografiilor lor: capacitatea de a "reduce", de a face obișnuit chiar și un motiv fotografic foarte rar, aproape exotic, și lirismul care se simte clar în fiecare lucrare În operele kazanienilor, în general, mult se construiește pe contraste, dând uneori impresia unei contradicții strigătoare: pe de o parte, să zicem, o dezvoltare prozaică accentuată a subiectelor, pe de altă parte, un lirism agitat; aspră, uscată, lipsită de tranziții și detalii tonale ușoare, felul majorității imaginilor și o atitudine emoționantă, aproape nostalgică, față de pământul lor și de oamenii care trăiesc pe el; o respingere programatică a tuturor formelor de frumusețe fotografică și, în același timp, o căutare persistentă și adesea de succes a frumuseții înalte și autentice Calitățile opuse în cele mai bune lucrări ale clubului formează o unitate complexă, care poate fi numită dialectică fără teama de a greși Cu toate acestea, în acele cazuri rare în care autorii sunt incapabili să îmblânzească contradicțiile, să le înlăture cu o întorsătură creativă neașteptată a temei, contrariile se transformă în disonanță sau inconsecvență elementară a părților - pe exemple specifice din discursul lui L Annin- membrii clubului la materialul vieții de zi cu zi, preferința pentru un stil de filmare de reportaj, o înclinație pentru anumite principii estetice și, nu în ultimul rând, etice - toate acestea creează unitatea participanților la expoziție, formează chipul unic al echipei Am, mărturisesc la prima cunoaștere cu expunerea s-a făcut impresia că autorii individuali sunt asemănători între ei S-a dovedit că prima impresie a fost greșită Mai târziu, am surprins diferențe foarte serioase între autori individuali: unitatea lor, sunetul corului, în care fiecare își cântă propria parte Un cor uniform, bine coordonat, are propriii conducători, care mai mult decât alții determină fața colectivului, succesul său Așa este și în clubul Kazan; aceștia sunt L Kuznetsova, F Gubaev, R Mukhametzyanov, V Mikhailov, R Yakupov Fiecare dintre ceilalți expozanți are și norocul lui V Nikiforov, de exemplu, a prezentat ciclul "Întâlniri cu Franța", format din cinci fotografii Patru cadre nu depășesc obișnuita poveste foto despre Paris: aici un artist de stradă pictează în grabă un port, aici o bătrână tristă stă singură pe o bancă părăsită într-un parc al orașului, aici patronii muzeului, acoperind un ochi, privesc un pitoresc capodoperă Și o singură poză - un școlar parizian cu ghiozdanul la spate, surprins în ochiul camerei în momentul în care urcă pe o stradă abruptă tipică capitalei franceze cu scări la mijloc - trădează în autor un gânditor observator și neconvențional Același lucru se poate spune despre colecția lui A Semenov, care este destul de

extinsă la expoziție Multe dintre lucrările sale, deloc rele în sine, trădează cu sinceritate șirul de gândire al autorului; într-un caz, așa cum înțelegem noi, a fost atras de oportunitatea seducătoare de a admira frumusețea norilor cirus și a trunchiurilor de mesteacăn alb ca zăpada, în altul vrea să-și demonstreze capacitatea de a rezolva probleme formale, în al treilea plasează naiv obiect de interes pentru el în chiar centrul compoziției, parcă ar spune: "Asta este pentru mine și pentru tine, publicul, cel mai important lucru aici" Și împreună cu aceasta, Semenov are lucruri serioase, deși în exterior mai degrabă modeste, unde manifestă o înclinație pentru psihologie, pentru o descriere laconică a personajelor B Davydov, poate, împărtășește aspirațiile generale ale membrilor clubului mai puțin decât alții în predilecția sa fotografică El este adesea atras de soluții paradoxale, club permanent și, ceea ce este deosebit de important de remarcat, programatic: autorii majorității fotografiilor se consideră obligați să dez-și fac acest lucru știind că viața lui se manifestă la fel de viu atât în muncă, cât și în odihnă, cât și în trăsături caracteristice ale ființei, Nu este de mirare în timpul expozițiilor de discuție, problema identității naționale a colecției prezentate de amatorii kazani a fost pusă de mai multe ori în acest sens, ei au amintit diferite școli naționale de fotografie care se desfășoară în țara noastră, în special lituaniană A urmat o dispută: unii au spus că, dacă nu ar exista fotografii din republica baltică, nu ar exista lucrări originale ale amatorilor tătari Alții (în special V Plotnikov și un ciclu de poze despre țigani a stârnit interes Unii l-au lăudat pe autor pentru soluția figurativă a imaginilor, care sunt în armonie cu caracterul eroilor lor, alții au remarcat capacitatea autorului de a dezvălui fără pretenții diferite aspecte ale subiectului strat cu strat și în lucrări mai "liniștite" în sunet, aproape intime, cum ar fi, de exemplu, "Wooden Horse", Kuznetso- Rezultatul: principiul său - pătrunderea în orice material "prin sine", descoperirea în el a ceva foarte important pentru sine - cucerește inima privitorului cu Kuznetsova, pare o fotografie destul de uscată în plus, spre deosebire de ea, care își interpretează temele, dacă util, într-o cheie, el schimbă ușor și uneori foarte brusc intonația unui curs de povestire fotografică "sunt construite de el pe cele mai fine nuanțe de lumină și umbră, pe jocul de culori tonale de diferite mase de densitate; alte cadre sunt concepute în spiritul unui reportaj strict, în care autorul se rostogolește despre completitatea formală a întregului; sau aproape ascetic, în spiritul fotografiei naive, dar fixatoare Autorul demonstrează fluentă în ritm vizual în compoziție Diversitatea dată și neasemănarea soluțiilor creative poate crea un sentiment de eclecticism, dar privind toate aceste lucrări, modul în care privitorul va descoperi unitatea care caracterizează întreaga colecție a clubului De fapt, pozele liderului clubului conțin un program care pătrunde cele mai bune lucrări ale membrilor săi Deci, de exemplu, "Sabantuy" lui Gubaev dă tonul unui subiect rănit de membrii clubului R Yakupov, care se dedică de mai multe ori sărbătorii naționale mai departe de Gubaev însă, ceea ce este important, în aceeași direcție El completează tabloul general al sărbătorii ** câteva dintre detaliile sale importante: adunări de fete, competiții în sporturi populare, distracția veselă a unei toamne țărănești și, de parcă ar fi făcut ocolul cercului, o completează din nou cu o privire generală asupra sărbătorii satului: TERMINAT VEZI PE PAGINA " FARIT GUBAYEV PE MALUL RĂULUI KAMA TEORIA FOTOGRAFIEI Viktor Demin Limbajul fotografiei REPORTARE POETICĂ Lucrările pictorilor antici greci au ajuns până la noi în descrierile contemporanilor Și mai

târziu, până în zilele noastre, încântarea lirică din imagine a dus adesea la o repovestire detaliată a ceea ce a văzut, a ceea ce a putut vedea pe pânză Fotografiile au fost mai puțin norocoase Cel mai adesea, chiar și sub porii poetului, nu operele acestei arte au prins viață, ci detaliile procesului foto, care au devenit un element al culturii secolului nostru Așadar, fugind de amintirile obsesive, poetul recunoaște că le-a notat "în ascultare oarbă de puterea lentilei" Nu este vorba, desigur, de diafragma, dar împingerea va reflecta tot ceea ce iese în vedere În alte versuri întâlnim - "umbrele de felinare oblice de la Moscova cu melancolia ploii care le-a căzut în focar"; "După ce și-a scos pălăria, o sută de fotografii orbitoare au fost făcute noaptea de tunete ca amintire " Aici tunetul, prin cursul gândirii poetice, se transformă într-un fotograf, într-un "tunar" pe îndelete, care maracate în mod misterios cu blițul său de magneziu pentru a păstra "pentru memorie" pozele celui care pleacă Dar iată o poezie dedicată în întregime unei anumite fotografii: Îți voi spune despre o fotografie care a devenit afiș, Fundalul este un cadru de fereastră, o deschidere din cărămidă Și un zidar este fixat pe el El construiește o școală nouă Poetul cubanez Angel Auhier, ca mulți teoreticieni ai fotografiei, notează în primul rând, ca formă de demnitate, spiritul de reportaj al tabloului, puterea "momentului surprins" Ce nevăzut! - Spune Atât de frumos este momentul sublim, Atât de mișto este momentul cuprins, Încât este imposibil să uiți această imagine a muncii! Există ceva în acest moment "capturat la rece" care ne atrage atenția și face ca fotografia să iasă în evidență Și motivul pentru aceasta nu este fața Nu un zâmbet bun Și mâini puternice! În viață! A trăit cu reliefuri Degetele lungi sunt puternice, Care sunt create pentru a supune pietrele cu sprâncene abruptă Cu forță și mângâiere perseverentă Privind atent la modul în care sunt arătate aceste mâini, poetul conchide; La fel, ziua viitoare Ei subjugă, formându-se Din dragoste, Din sperante Din luptele trecute Din credința de astăzi Aceste mâini sunt nemuritoare! Puterea lor este mare Întregul pământ este în căldura lor, În puterea lor În perfectiunea lor (tradus de Lyudmila Shchipakhina) Amintiți-vă de prima noastră conversație Imaginați-vă că același zidar s-a angajat să surprindă un fotograf amator începător Putem garanta că momentul surprins nu ar fi fost atât de "frumos", momentul nu ar fi fost luat atât de "cool", iar mâinile zidarului nu ar fi condus privitorul către asocierile jalnice de mai sus "Bineînțeles", spuneți, "aceasta nu este o lovitură profesională Desigur, dar nu chiar Dacă este natural, atunci dintr-un alt motiv Desigur, fotograful amator începător nu este conștient de gama largă de opțiuni disponibile pentru adevăratul fotograf și, pe de altă parte, este incapabil să facă o alegere conștientă între astfel de opțiuni Și totuși, deși inconștient, intuitiv, își atinge scopul Face o poză care nu este potrivită pentru o revistă, care nu va fi dusă la o expoziție, cu atât mai puțin pusă pe bază de afiș Face o poză "pentru el", "pentru amintire", în așa-zisul album "acasă" Poza sa nu va surprinde momentul universal al transformării pământului cu ajutorul mâinilor persistente și blânde, dar maestrul Fernandez sau Ivanov sau Leroy sunt înfățișați la locul său de muncă Ei bine, aceasta a fost sarcina fotografului, realizată, poate, doar în cea mai generală formă Obiectul vieții, ales de artist, și obiectul imaginii sale nu se potrivesc Această idee, acceptată ca axiomă în alte arte, trebuie dovedită din nou și din nou în arta fotografiei Pentru inerția copistului este încă ferm înrădăcinată în noi reprezentare: apăsător butonul - și în poza! Pare a fi ceva, dar aruncați o privire mai atentă - este complet diferit Din

acest moment începe fotografia ca artă Pentru ilustrare, am ales "The Old Vineyard Grower" de A Saakov După gen, acesta nu este deloc un poster - un portret Și totuși pe- mâinile muncitoare ale eroului, întinse obosit pe gardul de vaci, devin una dintre componentele expresivității generale a imaginii În muzeele de astăzi, nu este neobișnuit să găsiți imagini de acum treizeci de ani; așa a suferit un monument istoric sau de arhitectură când tunurile s-au oprit și inamicul a părăsit pământul nostru Aceste fotografii sunt adesea de slabă calitate tehnică Și, sincer, un clarobscur bine conceput pe ruinele unei relicve scumpe ar fi miros de blasfemie, nu-i așa? Dar acest monument, restaurat cu dragoste, trebuie surprins în toată splendoarea lui pentru un album-monografie Sarcina nu este deloc ușoară Nu orice vreme este bună, nu orice lentilă, nici primul punct care apare Aici fotograful trebuie să fie un maestru al meșteșugului său Dacă în primul caz valoarea instantaneului aproape în întregime epuizată de funcția documentară - și era foarte important când oblonul a funcționat, chiar în ziua exploziei bombei sau o săptămână, o lună mai târziu, atunci astăzi putem și trebuie să ne ridicăm deasupra cătușele empirismului, pentru a arăta ce este, această clădire, ce a fost și ce va fi "Un exemplu tipic de clasicism târziu " - se va spune în ghid, poate chiar în legenda de sub imagine Și această tipicitate, intersecția tendințelor arhitecturale, culturale și chiar filozofice într-un singur monument, trebuie dezvăluită cu ochii Și dacă fotograful are noroc, atunci poate într-una tipică se va dezvălui și unicitatea clădirii noastre ipotetice, într-una similară - spre deosebire de orice altceva Și o chestiune complet diferită este al treilea caz, când o clădire neremarcabilă, destul de obișnuită, să zicem, o casă de pe strada Dostoievski din Moscova, ne interesează doar prin memoria marelui scriitor care a locuit aici Mănerul ușii, treptele pragului, pereții gri, masa, fotoliul, setul de scris - totul păstra cândva urme ale atingerii lui, totul cere o specialitate legături și comparații poetice Un lanț de astfel de cadre, chiar și cele mai aparent "protocoale" în modul de execuție, sunt citite de privitor deloc protocol - ele dezvăluie un subtext liric, dramatic Și cine îl va condamna pe fotograf dacă încearcă să aducă acest subtext în prim plan? Dacă cu un unghi ascuțit, optică specială sau metode speciale de prelucrare chimică, efecte de iluminare puternice, ne arată clar ce a văzut cu intuiția sa artistică, vigilența sporită a unui look talentat? Trei cazuri, trei pași Trei tipuri de funcționare instantanee - conexiuni interne ale elementelor imaginii Și, în consecință dar, trei modele diferite ale întregii a ceea ce ni s-a arătat Conteste populare nu cu mult timp în urmă despre faptul că fotografia este artă, foarte adesea s-au dovedit a fi inutile atunci când adversarii deliberat sau involuntar, au schimbat concepte Unul, să zicem, a susținut cu ardoare că fotografia de artă, desigur, este o adevărată artă, cu toate concluziile care decurg din aceasta Un altul, zâmbind sceptic, a remarcat că fotografia, care funcționează în societatea modernă, este în cea mai mare parte non-artistică și, pe această bază, zguduită de toate năvălirile ei estetice, considerându-le un moft de pe teritoriul vecin, din pictură sau grafică Ceea ce au putut doar să fie de acord a fost că fotografia este un fenomen social ciudat, unic, care fie dezvăluie trăsături ale artei, fie trăsături ale ceva opus artei, informației, comunicării în masă etc Între timp, nu există o unicitate în această chestiune pe care fotografia o face nu dezvăluie După cum știm, cinematograful, după repertoriul său zilnic, este împărțit în jocuri, știință populară, documentar și, după cum înțelege toată lumea,

o imagine documentară se poate dovedi și artistică, spre deosebire de altele, pur informative, "comunicative", jurnalistice și așa mai departe. Pe scena de teatru, vedem nu numai dramă și operă, ci și scenă, cântece înțepătoare de "bluze albastre", spectacole pentru date și aniversări memorabile, ca să nu mai vorbim de întâlniri solemne. Să luăm în sfârșit cuvântul. Pe lângă ficțiune, există proză de afaceri, documentar mentală sau științifică, informativă în sens larg. Din poezia înaltă, putem distinge feuilletonul ziarului duminical, chiar dacă este rimat și la fel ca în vorbirea de zi cu zi, posibilitățile cuvântului, care prind viață în vorbirea artistică, sunt slab, accidental, nu neapărat utilizate, așa că în fotografia "de afaceri", posibilitățile sunt încă nesistematice, neprincipiale, dar deja manifestă acele posibilități care devin indispensabile în structura fotografiei artistice. Să adăugăm un al patrulea la cele trei cazuri-etape ale noastre. Am văzut un ciclu fotografic conceput ca ilustrații pentru Crimă și pedeapsă. Nu, nu vă grăbiți să fiți indignați - nu a fost nicio punere în scenă vulgară, tam-tam cu costume, machiaj, nimeni nu a pozat sub masca eroilor romanului. Însuși spiritul cărții a fost ilustrat, adică natura sa material-substanțială ("adică" este destul de deplasat aici, deși leagă polarități vizibile). Într-o gamă ciudată, de la verzi la maro și chiar roșu, treptele scărilor strâmbe, pline de împrăștiere, trec prin fața ochilor noștri, dulapuri goale cu o fereastră neregulată sub tavan, podele ciobite, așchiate, uși plictisitoare, șubrede, curți sumbre, ziduri oarbe, garduri, gratii; reflectarea soarelui slab în șanțul de sub pod a fulgerat slab și s-a stins, marginile parapetului de pe terasament, care se convergeau rapid, au sărit în iad, iar în ceasul cenușiu de dinaintea apusului, figuri necredincioase, transformate de semiîntineric, a alunecat peste pătrat. Plimbare prin locurile memoriale asociate prototipuri pentru curți, terase, case și strazi? Cu greu. Sunt păstrate în aceeași integritate ca acum o sută douăzeci de ani? Și cu atât mai mult - în forma în care s-au ridicat în conștiința transformatoare a artistului? Nu, fotografia în autenticitatea lor documentară vrea să ne atragă atenția, dar asupra a ceea ce se vede, se simte în spatele lor. Un ghid fantastic de-a lungul unui traseu ipotetic, pentru că într-un mod oricând, cel mai corect în aceste condiții, să ajungă aceeași sarcină - de a oferi variații fotografice pe teme de mare și original scriitor. Patru pași - și patru etape ale complexității vorbirii fotografice. La fiecare etapă, parcă, se adaugă un electron cu un început personal, de autor. Dar, spre deosebire de modelul atomic, în același timp, puterea nucleului - documentalitatea - nu crește, ci scade. Cu toate acestea, este adevărat - scade? Se schimbă. Dintr-o forță hegemonică, singura care domnește în imagine, ea devine o forță colaboratoare, un participant la echilibrul expresiv de ansamblu. În final, romanul istoric nu tachează deloc relatările martorilor oculari, baza documentară a acestuia este o condiție, dar un scop diferit. Poza lui A. Semenov este intitulată în special "Această casă ciudată". Sarcina autorului nu este atât de a explica ghicitoarea, cât de a dezvălui, de a o sublinia cu o claritate suplimentară. O casă de așa și cutare stil, cutare epocă, cutare stare? Nu. Un alt lucru este important: prezența în obiectul realității a ceva aproape ireal, care nu poate fi descompus în factori - poate fi surprins doar figurativ, mobilizând pentru aceasta întregul arsenal de tehnici expresive ale fotografului. Să mai facem un pas în direcția dorită. Imitând Vilnius V. Butyrin sau Rigan V. Mikhailovsky ("SF", , nr B), vom crea o "fotografie de montaj", ku - toți termenii vor fi la fel de inexacti, dar nimeni nu a inventat încă alții. Să-l înfățișăm pe

Fedor Mihailovici Dostoievski înconjurat de eroii săi, locuri remarcabile de acțiune în romanele sale și poate chiar un interior de muzeu, călimăria lui preferată, pixul,,, O combinație arbitrară de fragmente de realitate, care împreună înseamnă doar senzația mea, înțelegerea mea Arbitrarul dispare dacă privitorul a văzut, a înțeles, a simțit baza unei astfel de vederi Arbitrarul devine țipăt dacă nu există un astfel de motiv, dacă prestigiul, reclama originalității cuiva, dorința * de a îmbrăca haine, care este mai colorată, este vizibilă în compoziția autorului Privitorul de aici este unul la unu cu autorul Documentarul, acest suport și bază a fotografiei, este prezent doar nominal aici sau absent cu totul Realitatea fizică a încetat să mai fie un intermediar în schimbul de experiență spirituală dintre artist și consumator Autorul, care încă se numește fotograf, a încetat, de fapt, să mai fie fotograf - este grafician, colagist, "artist de montaj", orice, dar nu fotograf propriu-zis Microorganismele care se reproduc prin diviziune sunt de același tip, cea mai simplă organizare internă a lor este, parcă, copiată peste structuri complexe, dobândind inevitabil individualitate Un copac, un șarpe, un cal, cu atât mai mult - o persoană nu este ca semenii săi Din combinarea acestor gene cu altele, de fiecare dată apare o exclusivitate nouă, imprevizibilă structura fotografiei este însoțită de un model similar Natura elementară a unui răspuns direct, documentar permite utilizarea unui instantaneu pentru pur artistic Nu-i rezistă Regizorul de film Mikhail Romm în "Fascismul obișnuit" a creat o compoziție unică puternică de fotografii ale prizonierilor din lagărul de concentrare nazist - fotografii obișnuite deținute de stat pentru un dosar Vitas Luckus pe A SAAKOV VETICUL VECHI V TARASEVICH DIN ESEUL FOTOGRAFICO "FEAT" fotografii, în special de la sfârșitul secolului trecut, și le transformă cu resurse, fie prin storyboarding-ul portretului colectiv în prim-planuri și detalii super mari, fie juxtapunând o față individuală cu un peisaj, un grup într-un landau de carton cu un scenă de plajă, pestrită cu costume de baie asemănătoare abanosului În simplitatea acestor "momente oprite" Structura unei fotografii artistice este mai complicată: este deja "natura indiferentă", așa cum a numit Serghei Eisenstein artă Într-o imagine aparent transparentă, indicele de refracție este ascuns - aici autorul este prezent, inseparabil de orice - Care este concluzia? - adversarul strâmbă ironic - Că unghiurile camerei și efectele de lumină, și cu ele metaforele și simbolurile, sunt permise numai pentru artiștii foto? Iar fotografia "de afaceri" este condamnată pentru totdeauna să dea fotografii de protocol, făcute, după cum se spune, "de la buric" și în deplină claritate până la orizont? Nu, concluzia noastră este mai modestă Sarcinile fotografiei se schimbă, condițiile și nivelurile contactului acesteia cu privitorul se schimbă Este posibil să te descurci cu o singură sintaxă pentru toate ocaziile? M DORIKENS (BELGIA) MOTIVUL A SEMENOV ACEASTA CASA CIUDATA (Va urma) FOTOGRAFIE Alexander Alexandrov Un drum lung până la ceea ce este în apropiere V KONEV DIN PĂSTRĂTORII SERIEI FRUMOASE V MOTIVUL PRIMĂVĂRII EUYALENKO pachete groase cu poze către editor Sunt mii de poze, doar câteva ajung pe paginile revistei Răspunsul este trimis la majoritatea autorilor: fotografiile au fost făcute temeinic, cu pricepere tehnic, dar nu putem tipări: există multe astfel de fotografii Într-adevăr, o fotografie, ca orice operă, începe să fie de interes public numai atunci când autorul ei a reușit să vadă și să arate ceea ce alții nu au putut Și într-un fel în care alții au eșuat Prin urmare, imaginea se deschide nouă, publicului, ceva nou în comun și, s-ar părea, binecunoscut Un critic de artă reflectă asupra

unor imagini din poșta cititorului A Alexandrov Ceea ce se admira cel mai des în aceste zile la expozițiile de amatori, în colecțiile personale sau fotografiile trimise editorului! Tehnica înaltă, buna cunoaștere a tehnicilor de laborator, stilistic imagini, uneori chiar o varietate de subiecte Care este cel mai puțin încântător lucru despre munca de amatori? Pasiune intensă fotografie, dar puțini sunt pasionați de ceea ce fotografiază Pentru a deveni un adevărat fotograf amator, trebuie să te lași purtat de fotografia ca atare Trebuie să trăim odată încântarea în fața imaginii care a apărut brusc pe sticla mată a camerei Trebuie să te minunezi de însăși posibilitatea de a surprinde o bucată de lume, de a opri momentul, de a transforma trecutul în prezent Trebuie să iubim tehnologia care ne oferă o oportunitate atât de uimitoare Toți cei care intră în lumea fotografiei experimentează sentimentele trăite de inventatorii săi Și toți cei care se lasă duși de fotografie în viitor experimentează multe din ceea ce alcătuiește istoria ei La început, ne preocupă cel mai mult perfecțiunea tehnică a imaginilor noastre Și deși în timp devenim din ce în ce mai preocupați de ceea ce filmăm, dezvoltăm imperceptibil convingerea că meritul artistic al fotografiilor noastre și chiar individualitatea noastră foarte creativă este determinată de echipament; pe care le deținem (și care ne deține), film, hârtie, chimie, înclinația noastră pentru optica cu focalizare scurtă sau cu focalizare lungă, pentru lumină contrastantă sau difuză În mare măsură, așa este Influența factorilor tehnici în fotografie este destul de evidentă Dar evidentul nu este principalul Principalul lucru, însă, este ceea ce filmăm și cum ne raportăm la acest "ce" Problema individualității artistice este foarte extinsă și complexă Aș dori să ating doar unul dintre aspectele sale - dacă latitudinea are o influență decisivă asupra formării individualității creative a unui fotograf amator filmarea sau, mai important, concentrarea asupra unor materiale alese sau datorite de soartă Această dilemă ■ x mijloc de a studia natura este unul și: În poziție verticală cu cameră cea mai populară și accesibilă este fotografia Autorul vorbește despre scopurile și obiectivele vânătorii de fotografii, despre organizarea și desfășurarea filmărilor în diverse zone geografice, avertizând în același timp intruziunea urbană în sălbăticie Cartea conține capitole despre alegerea echipamentului, optică, materiale fotografice, tehnici de fotografiere și la- Acesta este un ghid practic pentru fotografia alb-negru pentru fotografi amatori Cartea prezintă elementele de bază ale fotografiei într-o formă populară - ce trebuie să știți despre aparate foto și obiective, despre filme fotografice și hârtii fotografice, cum să calculați expunerea, cum să filmați și să dezvoltați materialul, cum să obțineți o calitate înaltă imprimare Problemele creative sunt considerate în ea într-un mod general, în măsura în care sunt asociate cu utilizarea unor mijloace fotografice specifice sau tehnici speciale Ghidul oferă recomandări cu privire la echipamentul unui laborator foto de acasă, la fabricarea foliilor transparente, spune cum se realizează reproduceri, macro și micrografii, fotografii panoramice și stereoscopice c Mikhalkov, compilator V Chernov, design artist D Bisti) M "Planeta", Specie ediție de lux dedicată peisajului din centrul Rusiei Albumul include aproximativ o sută de fotografii color ale unor mari fotografi sovietici Imaginile sunt combinate în cicluri în funcție de timp cuvânt substantiv IO Nikulin) M , "Planeta", Aceasta este ultima mare lucrare a lui Miroslav Murazov În ediția cadou ty- și fotografii color Ele arată lumea artei circului în toată splendoarea ei, colorată, veselă, romantică Albumul este o poveste foto dinamică despre oameni curajoși,

frumoși, puternici și pricepuți start a continuat PAGINA CO într-una dintre lucrări, privitorul este prezentat trecând unul în altul - din față până în cel mai îndepărtat, undeva acolo, la orizont - planuri care arată amploarea unui festival rural, pictate lirismul treptat subtil Versurile, revărsate, așa cum am spus deja, în lucrările multora, par a fi concentrate în mod special în fotografiile lui R Mukhametzyanov, dar în plus, mai există două "culori" în fotografiile sale, utilizate cu pricepere și bine "funcționând" ": psihologism și un complot clar urmăribil Salva- Cherka, Mukhametzyanov, în același timp, se mișcă în aceeași direcție atunci când vine vorba de alegerea și interpretarea subiectelor Dintre fotografiile lui V Mikhailov în timpul discuției, seria "Muncitori" a stârnit cel mai mare interes Autorul ne oferă o soluție neconvențională: un atelier modest, forme simple de muncă, aspectul cotidian al muncitorilor În ciuda faptului că totul în aceste imagini este ușor îndepărtat de privitor și, prin urmare, este imposibil de ghicit contururile familiare ale mașinilor și natura familiară a lucrării - ceea ce se întâmplă este perceput în unitatea naturală, armonioasă a oamenilor și mașini, private și generale în imagine în felul său frumos lucru Expoziția fotografiilor amatori din Kazan, care a fost foarte apreciată la discuție, desigur, nu numai că rezumă ceea ce s-a făcut, dar ridică și întrebări de dezvoltare ulterioară Yu Borev i-a îndemnat pe bună dreptate pe cetățenii din Kazan la o prezentare mai clară a ideilor lor intelectuale L Sherstennikov a vorbit despre necesitatea unei definiții precise a dramaturgiei în serii și cadre individuale V Gende-Rothe a atras atenția asupra stăpânirii tuturor mijloacelor de îndemânare tehnică Cu alte cuvinte, discuția - și acesta este meritul ei fundamental - după ce a evaluat colecția așa cum s-a dezvoltat astăzi, a devenit, în același timp, o privire spre ziua de mâine Ce va fi pentru fotografi amatori din Kazan depinde de ei: începutul, din toate punctele de vedere, a fost interesant SCOALA FOTO Primii pași Titlul este condus de inginerul G SCHELANSKY Mergând să răspundă numeroaselor solicitări ale cititorilor, editorii deschid o nouă secțiune - "Școala Fotografie" La această rubrică este planificată publicarea unei serii de articole pentru cei care fac primii pași în fotografie Vom prezenta fotografi amatori începători în procesele de bază pentru realizarea fotografiilor, vom vorbi despre dispozitiv și alegere fotomateriale pozitive bazele compoziției Cuvântul "fotografie" este derivat din grecescul "photos" - lumină și "grapho" - eu scriu și tradus în rusă înseamnă "pictură în lumină" Fotografia este o metodă de obținere a imaginilor bazată pe acțiunea luminii asupra materialelor fotografice sensibile la lumină Principalele procese ale acestei metode includ: foto- prelucrarea chimică a materialului fotografic și tipărirea fotografiilor Pentru fotografiere, camera este încărcată cu un material fotosensibil - un film care este protejat în el de expunerea la lumină Când fotografiați pentru un anumit timp - viteza obturatorului -■ filmul este expus la lumină Acest proces se numește expunere Pe film se formează o imagine latentă a obiectului fotografiat Pentru a o transforma în vizibil, filmul este prelucrat în soluții speciale și se obține o imagine negativă, sau negativ Pe negativ, zonele luminoase ale subiectului vor fi întunecate, iar zonele întunecate vor fi luminoase În procesul de imprimare, o imagine sau un pozitiv este tipărită din negativ Așa este schema În viitor, vom lua în considerare separat fiecare dintre aceste procese, iar acum să trecem la dispozitivul camerei Camera și părțile sale principale În fig prezintă camera Smena-BM În instrucțiunile pentru sania camerei Vom folosi acest model ca

exemplu pentru a ne cunoaște camerele Corpul principal al camerei este corpul Pe peretele frontal al carcasei este atașată o lentilă În spatele lentilei se află camera nouă Pe partea laterală a peretelui din spate al carcasei, camera de lumină este limitată de un cadru, spațiul în care se numește fereastra cadru Dimensiunea ferestrei cadrului depinde de dimensiunea cadrului de fotografiere, care este unul dintre pozițiile camerei Partea din spate a carcasei se numește casetă, deoarece are fante pentru instalarea unei casete de film și o bobină de preluare pe care este înfășurată filmul expus Distanța dintre peretele din spate al carcasei și partea exterioară a cadrului se numește canal de film Majoritatea camerelor sunt încărcate cu film plasat într-o casetă Unele modele, cum ar fi "Amateur-", sunt încărcate cu film pe role Pentru a proteja împotriva luminii, filmul este înfășurat împreună cu o bandă de hârtie opacă - un lider Bobinele și principalele tipuri de casete sunt afișate în Partea principală a camerei este obiectivul Este conceput pentru a crea o imagine a unui obiect fotografiat pe un film O lentilă este un sistem optic complex format din mai multe lentile Pe-indicat prin numele, marca comercială, numărul, distanța focală și deschiderea relativă Distanța focală (notată cu litera F) este distanța de la planul lentilei la planul filmului la care se află un obiect situat la o distanță foarte îndepărtată sau, după cum se spune în fotografie, la infinit (notat cu semnul ∞), va fi imaginea clară Cea mai mică distanță focală pentru un obiectiv se numește distanță focală principală În caracteristicile obiectivului este indicată doar distanța focală principală a acestuia Mărirea imaginii depinde de distanța focală a obiectivului Cu cât este mai mare, cu atât scara imaginii este mai mare Montarea lentilei pe care distanță față de suprafața filmului la care se obține imaginea cea mai clară se numește focalizare gaură relativă k , adică metoda sa** iluminare diferită a imaginii Este exprimat ca un număr care arată ce parte a distanței focale este diametrul diafragmei efective a obiectivului Luminozitatea crește odată cu creșterea diafragmei lentilei și scade odată cu creșterea distanței focale O altă caracteristică importantă a unui obiectiv este puterea sa de rezoluție fie imagini Ea a apreciat Reflexiile desenelor de linii speciale sunt lumea și sunt exprimate prin numărul de linii care se disting pe mm de imagine Puterea de rezoluție scade de la centrul cadrului până la margini Pentru lentilele de înaltă calitate, reducerea puterii de rezoluție nu depășește % Sharp on film se obțin nu numai acele obiecte pe care este focalizată lentila, ci și cele care sunt situate puțin mai departe sau mai aproape de ele Distanța în care toate obiectele sunt ascuțite se numește adâncime de câmp Prin urmare, atunci când focalizați, o anumită inexactitate a țintirii este acceptabilă în cadrul care nu va afecta claritatea imaginii Puterea de rezoluție poate fi mărită prin reducerea diafragmei lentilei Pentru asta este diafragma Diafragmele sunt de diferite tipuri Cel mai comun iris diafragmă (Fig) Ele constau din petale metalice în formă de C Cu o deschidere complet deschisă, petalele sunt aranjate într-o coroană în jurul blocului optic Când deschiderea luminii scade, claritatea crește și adâncimea spațiului clar reprezentat crește Pentru a determina limitele imaginii în cadru, camerele au o fereastră de vizualizare In si Găsitoarele sunt cadru, oglindă și telescopice (Fig) Vizorul cadru este de obicei folosit ca vizor secundar Este mult mai convenabil decât alte tipuri de vizor în cazurile în care nu este necesară o precizie specială la determinarea limitelor imaginii Vizoarele cu oglindă vă permit să vedeți nu spațiul în sine, ci acesta eu ce principiul este folosit în camerele SLR,

despre care vom discuta mai târziu în vizorul telescopic, atât cadrul, cât și volumul sunt vizibile clar vizualizarea frecventă a vizorului indicatoare luminoase și digitale (indicatoare) unul dintre nodurile sale principale Acesta este un dispozitiv mecanic, electromecanic sau electronic conceput pentru a transmite lumina de la lentilă la film pentru un anumit timp, adică să exerseze expunerea După principiul de funcționare, obloanele sunt împărțite în centrale și fante (Fig) Petalele obturatorului central deschid diafragma activă a lentilei din centru spre periferie Imaginea apare imediat pe întreaga zonă a cadrului Iluminarea sa crește pe măsură ce petalele diverg și atinge valoarea maximă atunci când sunt complet deschise O varietate de supape centrale sunt supape cu diafragmă Petalele lor îndeplinesc funcțiile lamelor diafragmei În camera FED-mi-kron, un astfel de obturator oferă viteze de expunere de până la / de secundă, iar în camera Mikron- *, până la / Cu cât ruda este mai mică ține Petalele centralei pus lângă diafragmă (obturatoare de diafragmă) sau în spatele ultimei lentile a obiectivului tăierea luminii sub formă de obloane sau sectoare situate în apropierea suprafeței filmului sau lângă fereastra ramei Adesea, astfel de obloane sunt numite perdea Timpul de expunere este reglat de lățimea spațiului dintre obloane și OREZ ' I PĂRȚI PRINCIPALE ALE CAMERA "SMEŃA-VM": OREZ BOBINE ȘI PRINCIPALE TIPURI DE CASETE; A - FK ; B - FCC; B - CASETA PLASTIC; G - CASETA PENTRU CAMERA "Kyiv- "; D - BOBINA CU FILM latime 1 cm - CORP; - Pârghie obturator; - VIZOR; - PRISE DE CONTACT SINCRO; - LENTILE; - INEL DE FOCALIZARE LENTILE; T - VIZOR OCHI-VA ROG; B - CAP DE BOBINAR FILM; - BOBINA DE RECEPȚIE: ACEA - PERETE SPATE AL CARCAEI; - TABEL DE PRESĂ; "Casa", pe care l-am văzut la Leipzig, el înscrie clasic "secțiune de aur" în planul micului tip modern de chemare a unui artist către colegii arhitecți să se gândească nu numai la rațional, ci și la aspectul uman al artei lor Afișul, prezentat la pagina , este un colaj cu cel pe aceeași temă, ne cheamă pe noi toți, care suntem aproape de casa noastră, fie să înțelegem o clădire, fie, ca laitmotiv a operelor lui Jansong, o legătură acută sau opoziție, sau o interacțiune de echilibru rațional și spiritual, impunând imperios echilibru armonic Acesta este cuvântul artistului - publicist, cuvântul unui contemporan De aceea nu lasă indiferent, te face gândi Jansong are deja mulți adepți talentați, studenții săi lucrează atât în RDG, cât și aici, în Estonia Lucrările lor au fost expuse la Tartu și au stârnit un mare interes Contactele creative între școlile de artă din RDG și țara noastră sunt o tradiție îndelungată Aș vrea să cred că asta cu succes și eficient în beneficiul ambelor părți LEIPZIG - MOSCOVA Joachim YANSONG la AFIȘUL EXPOZIȚIEI DE FOTO